

Такова писмо написати, като да го е Іваннъ пи-
 салъ, и пратиалъ книга та съ негова челоуѣкъ оу-
 шамъ, и написалъ друга книга негова: така было
 написано въ книга та негова: царю шамскій Ам-
 иръ, ты знаешъ, защо нѣ съзъ тебе имаме го-
 лѣмо пріятелство и нещѣме никогашъ да се ра-
 сѣпеме: оубаче той, твоѣ Іваннъ, що ти е тебе
 вѣренъ, вѣка ме да вдигнемъ войска на тебе, и
 ако ме невѣрвашъ, ето ти прашамъ една негов-
 ва книга, и кога мѣ дошли и двѣ те книги оу-
 рѣки Амировы и ги прочиталъ варваръ, и се на-
 лютиалъ и выкналъ Іванна, и мѣ показалъ книги
 те, а Іваннъ позналъ че е лажъ царева, и мѣ
 рѣклъ: това писмо не е мое, ако и прилича на
 мое то: азъ никогашъ не самъ помыслилъ за та
 работа. А варваръ разсрѣденъ тоѣ часъ рѣклъ, да
 мѣ ѿсѣчатъ десна та рѣка, що е посрамила царя
 невѣрнаго, кой то е гвѣилъ Ікѣни, и мѣ ѿсѣ-
 силъ рѣка та на пахаръ, да ѣ глѣдатъ сѣчки те,
 и кога то се мржнѣло вечеръ, пратиалъ Іваннъ на
 царятъ, да мѣ даде рѣка та да ѣ закопа въ
 земля та, да ми престане волестъ та: и на царь-
 атъ мѣ престанала лютина та, и мѣ ѣ далъ: а
 Іваннъ си зѣлъ рѣка та и се затворилъ въ своѣ та
 кѣліа, и се прострѣлъ на земля предъ Ікѣна пре-
 сватѣѣ Богородицы, и говори съ коудуханіе и
 слѣзи: Владѣчице пречистаѣ мати, що си родила
 господа моего, заради сватѣѣ Ікѣни ми се ѿ-
 сѣче десница моя. Ты знаешъ колко е лошъ и
 лѣкавъ царь лѣвъ, поглѣдай и скорѣ ѿсѣкли ми
 рѣка та. Десница вышнаго що си родила, много
 силъ е сотворилъ съ твоѣ молѣніе, и моѣ сега ѿ-
 сѣкли десница ѿ владѣчице, да можемъ съзъ нѣ
 да ти напишемъ пѣсны похвалныѣ во слѣвѣ сына
 твоегѣ и твоѣ: така се молилъ Іваннъ и задрѣ-
 малъ и види дѣка вогомати ѿ Ікѣна та мѣ говори: